

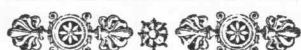
ΑΠΟΘΗΚΗ

ΤΩΝ

ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΡΗΝΩΝ

ΓΝΩΣΕΩΝ.

ΙΟΥΛΙΟΣ. 1848.

ΑΡΙΘ. 13.

ΤΟ ΚΡΕΜΛΙΝΟΝ.

Ἡ μεγαλοπρεπής, ὡραία καὶ μοναδική εἰς τὸ εἶδος αὐ-
τῆς οἰκοδομὴ τοῦ Κρεμλίνου καίται μὲν ἐφ' ὑψηλοῦ μέρους
ἐν τῷ μέσῳ σχεδὸν τῆς Μόσχας, τῆς ἀρχαίας ταύτης μη-
τροπόλεως τῆς Ῥωσικῆς αὐτοκρατορίας, ὠκοδομήθη δὲ
ἐκ λίθου ἐν ἔτει 1367, καὶ περικυκλοῦται ὑπὸ τειχῶν καὶ

ἐπάλξεων, ἐχόντων πλάτος μὲν 12, ἕως 16· ὕψος δὲ 28
ἕως 50 ποδῶν Γαλλικῶν· μετὰ δὲ τούτων ὑψοῦνται
κατὰ διαστήματα πολύγωνοι καὶ κυκλοτερεῖς πύργοι, κτι-
σμένοι ἐκ κεράμων διαφόρων χρωμάτων καὶ περιζωννύοντες
δύο χιλιάδων πηχῶν μῆκος· Πέριξ δὲ ὅλης τῆς οἰκοδομῆς

ὑπῆρχε τὸ πάλαι βαθεῖα τάφος πλήρης λιμναζόντων ὑδάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἴσταντο πέντε στεναὶ καὶ μακραι γέφυραι φέρουσαι πρὸς ἰσαριθμούς πύλας τοῦ τείχους· ἀλλ' αἱ τάφοι αὗται ἐκκαθαρισθεῖσαι μετὰ ταῦτα καὶ πληρωθεῖσαι χώματος μετεμορφώθησαν εἰς ὠραίους κήπους, ὁμοίους πρὸς τοὺς περικυκλοῦντας τὸν Κερκαμεϊκὸν τῶν Παρισίων.

Ἡ εὐρύχωρος αὕτη περιοχή τοῦ Κρεμλίνου ἐμπεριέχει διαφόρους οἰκοδομὰς, ὡς τὰ ἀνάκτορα τῶν παλαιῶν βασιλέων τῆς Μοσκοβίας, τὰ ὁποῖα ἐπισκευασθέντα πρὸ δέκα ἐτῶν καὶ χρυσωθέντα ἐντὸς καὶ ἐκτὸς, ἐκοσμήθησαν δι' ἐπίπλων ὅσον τὸ δυνατόν κατὰ τὴν παλαιὰν συνήθειαν· τὰ νέα ἀνάκτορα, τῶν ὁποίων ἡ οἰκοδομὴ ἤρχισεν ἐν ἔτει 1839 ἀπέναντι τῶν ἀρχαίων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποτελῶσι μέρος αὐτῶν· τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας, φκοδομηθὲν ἐπὶ Αἰκατερίνης τῆς Β', καὶ ἀξιοθαύμαστον διὰ τὸν σεγάζοντα αὐτὸ κυβικὸν σχῆματός ὅλον, ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τοῦ ὁποίου ὑπάρχει γεγραμμένη κολοσσαῖα γράμματα ἐν λέξει «*ΝΟΜΟΣ*» τὴν ὁπολοθήκην, συστήθησαν ἐπὶ Πέτρου τοῦ Μεγάλου καὶ κατεδαφισθεῖσαν δι' ὑπονόμου ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐν ἔτει 1812· καὶ τὰ μὲν ἔχνη τῆς διὰ τῆς πυρίτιδος ἀνατροπῆς τῆς οἰκοδομῆς ταύτης φαίνονται εἰσέτι· ἀλλ' ἀπέναντι τούτων εὐρίσκονται τεταγμένα τὰ ὑπὸ τὸν πάγον καὶ τὴν χιόνα εὐρεθέντα Γαλλικὰ τηλεβόλα, ἐξελέγχοντα τὴν θρασυδειλίαν τῆς κατασρεπτικῆς θαρραρότητος· τὸ Πατριαρχεῖον, τὸ ὁποῖον ἐμπεριέχει ἀξιόλογον συλλογὴν ἀρχιερατικῶν ἀμφίων καὶ πλουσίαν βιβλιοθήκην Ἑλληνικῶν καὶ Σλαβικῶν χειρογράφων, ἐν μοναστήριον τῶν ἀνδρῶν καὶ ἕτερον τῶν γυναικῶν, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ὁποίου εἶναι τεθαμμένοι πολλὰ βασίλισσαι καὶ ἄλλαι γυναῖκες τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας τῆς Ῥωσσίας.

Ἐντὸς τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Κρεμλίνου περιέχονται τριάκοντα δύο ἐκκλησίαι, ἐξ ὧν αἱ περιφημότεραι εἶναι αἱ ἀκόλουθοι τέσσαρες· 1) ἡ Μητροπολιτικὴ ἐκκλησία τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, οἰκοδομηθεῖσα ἐν ἔτει 1326, λογίζεται ἡ λαμπροτάτη τῶν ἐν Μόσχᾳ, οὕσα μικρὰ μὲν ὡς πρὸς τὰς ἀλλαχού τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἐκκλησίας, ἀλλ' ἔχουσα παράδοξον θαψίλειαν καλλωπισμῶν· διότι ἐκτὸς τῶν πολυαριθμῶν εἰκόνων, αἵτινες περικυλῶσι τὴν ἰσορίαν τοῦ βίου καὶ τὰ θαύματα τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

ὑπάρχουσι προσέτι ἐπὶ τῶν τοίχων ἑτεροι 249 εἰκόνες ὁλοκλήρου φυσικοῦ μεγέθους καὶ προτομαί, ἡ καὶ μόνον κεφαλαὶ Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Ἀγίων, Μαρτύρων, κυριάρχων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ Πατριαρχῶν· ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ σώζονται πρὸς τούτοις πάμπολλα σεβασμιώτατα λείψανα Ἀγίων καὶ ἐν ταύτῃ σέφονται καὶ χρίονται οἱ αὐτοκράτορες τῆς Ῥωσσίας. 2) ἡ Μητροπολιτικὴ ἐκκλησία τοῦ ταξιάρχου Μιχαήλ, περιέχουσα τοὺς τάφους ὅλων τῶν Ῥώσων βασιλέων, αὐτοκρατόρων καὶ μεγάλων Δουκῶν μέχρι τῆς εἰς Πετρούπολιν μεταθέσεως τῆς καθέδρας τῆς Ῥωσικῆς αὐτοκρατορίας ἐπὶ Πέτρου τοῦ Μεγάλου, πρὸς δὲ καὶ τὸν τοῦ Πέτρου τοῦ Β' τάφον· 3) ἡ Μητροπολιτικὴ ἐκκλησία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, οὕσα μικροτέρα μὲν τῆς προειρημένης, ἀλλ' ὠκοδομημένη μετὰ πλείστης φιλοκαλίας καὶ μεγαλοπρεπειᾶς καὶ ἀποτελοῦσα τρόπον τινὰ πτέρυγα τῶν ἀνακτόρων· καὶ 4) ἡ ἐκκλησία τῆς Μεταμορφώσεως, ἀπλούστατον μὲν τετράγωνον οἰκοδόμημα, ἀλλὰ κομψότατον καὶ χαριέστατον.

Μετὰ τὰς ἐκκλησίας ἄξιον προσοχῆς εἶναι, ἕνεκα τοῦ μεγέθους, τῆς μεγαλοπρεπειᾶς καὶ τοῦ καλλωπισμοῦ αὐτοῦ, τὸ κωδωνοστάσιον ὀνομαζόμενον Ἰωανόβσκακῖ (ἦτοι τοῦ Ἰωάννου) τὸ ὁποῖον οἱ Γάλλοι κυριεύσαντες τὴν Μόσχαν ἐν ἔτει 1812 ἀνέτρεψαν διὰ τῆς πυρίτιδος καὶ κατεκρήμνισαν πλὴν τοῦ πύργου τοῦ καλουμένου τοῦ Μεγάλου Ἰωάννου, ὅστις ἐσχίσθη μὲν ἀπὸ κορυφῆς μέχρι τοῦ βάθους, ἀλλὰ δὲν ἔπεσε. Τὸν δὲ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ κωδωνοστασίου ὠραῖον σφυρὸν, τὸν ὁποῖον μεγάλως σέβονται οἱ Ῥῶσοι, καταβιάσας ὁ Ναπολέων ἐμελέτα νὰ θέσῃ ὡς τρόπαιον ἐπὶ τοῦ Πανθέου τῶν Παρισίων. Ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ αὐτὸν κατὰ τὴν ἐκ τῆς Ῥωσσίας αὐτοῦ φυγὴν. Μετὰ δὲ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ κωδωνοστασίου ἐτέθη πάλιν ὁ σφυρὸς ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ. Τὸ κωδωνοστάσιον τοῦτο εἶναι ὑψηλὸν 369. 1/2 πόδας Γαλλικοὺς ἀπὸ τῆς βάσεως μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ σταυροῦ, ἔχοντος ὕψος δεκαοκτὼ ποδῶν καὶ ὀκτὼ δακτύλων· πλὴν δὲ πολλῶν ἄλλων διαφόρων κωδῶνων εὐρίσκεται ἐνταῦθα καὶ ὁ περιβόητος κώδων, ὁ μέγιστος τῆς οἰκουμένης καὶ ἕνεκα τούτου ἐπικληθεὶς βασιλεὺς τῶν κωδῶνων, ὅστις κατεσκευάσθη μὲν ἐν ἔτει 1736, ἀλλὰ πεσὼν ἐκ πυρκαϊᾶς μετὰ ἕντος, ἐβυθίσθη εἰς τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ βάρους, ζυγίζων κατὰ τὴν ἐπ' αὐ-

